

Hồi 17

Kẻ Phản Trắc – Người Chịu Tội

Du Tăng đại sư chấp tay niệm phật hiệu:
- A Di Đà Phật.

Đại sư thâm trầm, hướng mắt nhìn đôi vợ chồng chủ nhân Xà đảo, ôn tồn nói:

- Nếu Tích đảo chủ và phu nhân muốn thỉnh giáo võ công của bản tăng thì bản tăng thỉnh hai vị lên Giảng Võ đường.

Lâm Diệp Tuyền nhếch mép, nhún vai nói:

- Lão hòa thượng thỉnh chúng ta lên Giảng Võ đường để tỷ thí võ công, sao không đấu luôn một trận ở tại đây để phân tài cao thấp?

- A Di Đà Phật, Long Thiên tự có chỗ để tập võ và ẩn chứng võ công.

Lâm Diệp Tuyền hừ nhạt một tiếng:

- Nói vậy chứ bốn nương nương biết rồi. Lão hòa thượng sợ tỷ thí ở đây rồi chúng ta nhân cơ hội phóng thích cho Nhiếp Thần Quân chứ gì?

- Chỉ khi nào nhị vị đảo chủ không chế được bản tăng mới có được chìa khóa mở thiên lao và xiềng xích cho lão Thần Quân.

Tích Lịch Bang hướng mắt về phía ô cửa tò vò, trầm giọng nói:

- Lão Thần Quân nghe rồi chứ? Nếu như ta và phu nhân phóng thích cho lão, thì lão có đồng ý dâng tặng chúng ta ngọn tiểu bạch kỳ không?

Đôi mắt Nhiếp Thần Quân chớp liên tục chứng tỏ lão đang kích động sau câu nói của Tích Lịch Bang.

Nhiếp Thần Quân gật đầu:

- Bốn Thần Quân ở trong này quá lâu rồi, nên chẳng còn hứng thú với ngọn tiểu bạch kỳ nữa. Nếu như Tích đảo chủ và phu nhân phóng thích lão, thì lão sẽ dâng tặng ngay ngọn tiểu bạch kỳ.

Tích Lịch Bang mỉm cười nói với Nhiếp Thần Quân:

- À, lão Thần Quân chẳng còn hứng thú với tiểu bạch kỳ thì hãy trao cho ta đi, rồi chúng ta sẽ phóng thích lão.

Nhiếp Thần Quân hừ nhạt:

- Chưa gì Tích đảo chủ đã lòi mặt chuột rồi. Bộ hai người tướng Du Tăng hòa thượng để khuất phục lắm hay sao? Huống chi lão phu trao tiểu bạch kỳ cho hai người rồi hai người bỏ đi thì lão mất cả chì lẫn chài.

Nhiếp Thần Quân cười khẩy rồi tiếp:

- Lão phu không dễ bị hai người qua mặt đâu. Tích đảo chủ và phu nhân không phóng thích được lão phu thì đến đại hội chư tăng cũng có người phóng thích lão mà thôi.

Nhiếp Thần Quân quay lại Du Tăng đại sư:

- Lão hòa thượng nghe lão Thần Quân nói rồi chứ? Có lẽ chúng ta phải động chân động tay để phân tài. Nếu lão hòa thượng thắng được chúng ta thì chúng ta sẽ bỏ đi ngay, còn nếu như thua thì cố tự Long Thiền này sẽ thuộc về Xà đảo.

- A Di Đà Phật, bản tăng không thể mang chùa ra đánh cược với hai vị.

Lâm Diệp Tuyền chen vào:

- Tướng công nói với bọn hòa thượng làm gì. Cứ thu phục lão hòa thượng Du Tăng ắt Long Thiền tự thuộc về chúng ta. Lúc đó tướng công muốn gì chả được.

Tích Lịch Bang gật đầu:

- Phu nhân nói đúng.

Y lại nhìn Du Tăng đại sư:

- Lão hòa thượng muốn ấn chứng võ công của Tích mỗ và phu nhân trên Giảng Võ đường?

- A Di Đà Phật, Giảng Võ đường tiện cho nhị vị thi triển võ công tuyệt thức của Xà đảo.

- Xem lão hòa thượng cũng có bản lĩnh nên mới khẳng khái tự tin như vậy.

Lâm Diệp Tuyền nhìn Du Tăng:

- Mời lão hòa thượng.

- Mời.

Tích Lịch Bang và Lâm Diệp Tuyền trở gót quay ra, theo sau hai người là Du Tăng đại sư cùng với Lục Chỉ Thần Thâu và Tri Ngô Năng.

Tiểu hòa thượng Lỗ Trình lưỡng lự, ghé mắt nhìn qua ô cửa tò vò.

Y khẽ gọi:

- Lão Thần Quân.

Nhiếp Thần Quân không nhú đầu lên mà cất tiếng nói:

- Bây giờ thì Long Thiên tự của sãi nhỏ có chuyện rồi đó. Nếu như sư phụ của tiểu hòa thượng không đối đầu lại Tích Lịch Bang và phu nhân của gã thì tiểu hòa thượng có phóng thích lão không?

- Võ công của hai người đó lợi hại lắm hay sao mà lão Thần Quân lại nói như vậy?

Nhiếp Thần Quân nhú đầu lên ô cửa tò vò nhìn Lỗ Trình:

- Tất nhiên là lợi hại rồi. Lão phu không dấu người, Tích Lịch Bang và phu nhân của y cũng là chủ nhân tử kỳ, lão biết họ có cách để không chế tuyệt thức Di Hình Hoán Thức cước pháp của sư phụ người.

- Vậy sư phụ sẽ bại bởi đôi vợ chồng Xà đảo sao?

- Tất nhiên rồi. Sư phụ người không thua về võ công nhưng nhất định sẽ bại bởi thủ đoạn của Tích Lịch Bang và Lâm Diệp Tuyền. Họ ở Xà đảo, dã tâm của họ cũng chẳng khác gì rắn độc.

- Vậy Lỗ Trình phải làm sao bây giờ?

- Còn làm sao nữa ngoài cách tiểu sãi phải phóng thích lão phu để lão có thể hỗ trợ cho sư phụ người.

Lỗ Trình nheo mày:

- Như vậy thì phạm vào điều cấm kỵ mà Thiếu Lâm tự đã giao phó cho Long Thiên tự.

- Tùy người. Khi nào sư phụ tiểu hòa thượng thảm bại rồi thì lão cũng sẽ được Tích Lịch Bang và phu nhân của y phóng thích. Lúc đó tiểu hòa thượng đừng trách lão Thần Quân không nhớ đến mấy miếng thịt mà người đã nuôi ta bấy lâu.

Lỗ Trình thở dài một tiếng:

- Được rồi, để Lỗ Trình lên Giảng Võ đường thị trận. Nếu đúng như lời lão Thần Quân nói thì Lỗ Trình sẽ phóng thích lão Thần Quân nhưng lão phải giúp cho sư phụ đó.

- Người tin lão phu đi. Lão phu không thể bỏ người được đâu.
- Lão Thần Quân nhớ giữ lời đó.

Nhiếp Thần Quân mỉm cười:

- Lão phu sẽ vì người mà.

Lỗ Trình quay lưng chạy ra ngoài thiên lao bỗng nhiên có tiếng âm ì như sấm động vang lên ở Giảng Võ đường.

Lỗ Trình vừa chạy đến ngưỡng cửa Giảng Võ đường thì sững sờ thất thần, bởi bên trong có không biết bao nhiêu là rắn. Rắn bò ngổn ngang mọi góc ngách và Lục Chỉ Thần Thâu đang trở hết bản lĩnh vô hình thủ để bắt rắn nhưng vẫn không xuể.

Trong khi đó Du Tăng đại sư đứng đối mặt với Tích Lịch Bang và Lâm Diệp Tuyền. Mặc dù đứng đối diện với Du Tăng đại sư và có Tích Lịch Bang đứng bên cạnh nhưng Lâm Diệp Tuyền vẫn uốn éo chẳng khác nào con rắn cái đang lên cơn động tình.

Tích Lịch Bang không màng đến hành động vô cùng bỉ ổi của phu nhân mà cứ chăm chăm nhìn Du Tăng.

Tích Lịch Bang nói:

- Nếu như lão hòa thượng tử thí với chúng ta thì vô tình lão sẽ phạm giới sát sinh, đường tu của lão khó mà đến hầu phật tổ Như Lai.

- A Di Đà Phật. Nếu đảo chủ và phu nhân sợ bản tăng phạm tội sát giới thì hãy rời khỏi Thiền Long tự.

Lâm Diệp Tuyền uốn người nhỏ nhẹ nói:

- Rời khỏi đây sao được. Lão hòa thượng giao chùa cho bốn nương và tướng công thì đúng hơn.

- Bản tăng không thể giao chùa cho Tích chủ và phu nhân.

- Thế thì lão hòa thượng sẽ phạm vào sát giới

Lâm Diệp Tuyền vừa nói vừa vận người quay sang Tích Lịch Bang:

- Tướng công, chúng ta đuổi lão hòa thượng đi chứ.

Tích Lịch Bang gật đầu.

Tích Lịch Bang và Lâm Diệp Tuyền phối hợp chưởng ảnh với nhau rồi hướng mắt về phía Du Tăng, Tích Lịch Bang nói:

- Nếu lão hòa thượng đỡ được tuyệt thức Long Thiên Phụng Vũ trong tiểu tử kỳ thì tích mỗ sẽ ra khỏi đây ngay.

Du Tăng đại sư cau mày:

- Mời nhị vị xuất thủ phát chiêu!

Lời nói còn đọng trên môi Du Tăng đại sư thì Tích Lịch Bang và Lâm Diệp Tuyền đồng loạt phát tác tuyệt công kỳ chiêu long thiên phụng.

Hai người đang phối hợp đột ngột tách ra như hai con tróc quay vùn vụt. Thân pháp của họ được một lớp khí kinh che chắn tạo thành lớp màn khí màu nâu mờ nhạt. Hai con tróc từ hai hướng đồng loạt áp thẳng vào Du Tăng đại sư.

Tích Lịch Bang và Lâm Diệp Tuyền như lướt trên đầu măng xà, tạo thành một thế đôi công hòng bóp nát đối phương.

Mặc dù thấy thế công của đối phương mãnh liệt và tàn khốc nhưng Du Tăng đại sư không tỏ lộ chút dao động nào. Đại sư chờ cho hai con tróc khí còn cách mình độ một gang tay thì thi triển di hình hoán cước pháp thoát đi.

Du Tăng thoát ra khỏi vòng cương soát của hai con tróc khí kinh của Tích Lịch Bang và Lâm Diệp Tuyền một cách dễ dàng. Tri Ngộ Năng ngỡ đâu hai con tróc sẽ va chạm vào nhau nhưng không, hai con tróc khí kinh lại hợp nhất.

Tích Lịch Bang và Lâm Diệp Tuyền hoàn nguyên thân ảnh.

Tích Lịch Bang nhìn Du Tăng chằm chằm buột miệng nói:

- Di Hình Cước Pháp của lão hòa thượng quả thật lợi hại.

- A Di Đà Phật, Tích đảo chủ quá khem. Di Hình Cước Pháp của bản tăng chỉ dụng để đi khát thực mà thôi.

Lâm Diệp Tuyền chen vào:

- Lợi hại thì có lợi hại nhưng cũng không thể nào bằng tuyệt kỹ Long Thiên Phụng Vũ của bốn nương nương và tướng công.

Lâm Diệp Tuyền nói xong, chau miệng huýt sáo.

Tiếng huýt sáo của Lâm Diệp Tuyền vừa cất lên, lũ rắn độc cất đầu lên nhìn Du Tăng đại sư.

Du Tăng đại sư lần chuỗi hạt:

- A Di Đà Phật, bản tăng chỉ muốn ấn chứng võ công với nhị vị đạo chủ chứ không muốn sát hại những con vật vô tội này.

Tích Lịch Bang nói:

- Lão không muốn hại chúng thì nên chịu thua mà tự nguyện rời khỏi đây đi.
- Điều đó thì bản tăng không làm được.
- Nếu lão hòa thượng không muốn giao Long Thiền tự cho Tích mỗ thì hãy giao ngọn u linh kỳ và Nhiếp Thần Quân cũng được.
- Điều đó bản tăng cũng không thể làm được.
- Vậy thì lão muốn Tích mỗ và phu nhân nặng tay với lão đây.
- A Di Đà Phật.

Lời phát hiệu của Du Tăng vừa dứt thì lũ rắn độc đã như bầy thiêu thân lao vùn vụt vào Du Tăng đại sư. Du Tăng đại sư cau mày, tay lần chuỗi hạt, thi triển Di Hình Cước Pháp luôn lách qua những kẻ hở để tránh những con rắn độc giết người trong nháy mắt.

Du Tăng đại sư không muốn sát sinh, nên tuyệt nhiên chỉ dụng mỗi tuyệt thức Di Hình Cước Pháp luôn lách mà né tránh, nhưng lũ rắn chẳng biết lão đại sư đã ân xá cho chúng mà còn hung tợn hơn lao vào Du Tăng như những mũi tên sống truy bắt cái đích linh hoạt và huyền ảo kia.

Lũ rắn độc bỏ hẳn Lục Chỉ Thần Thân mà bâu lấy Du Tăng đông như bầy thiêu thân vây lấy ánh sáng. Mặc dù Du Tăng đã trở hết tuyệt kỹ di hình tuyệt pháp khổ luyện trong ngọn u linh kỳ, giờ thì chẳng còn thấy nhân dạng đại sư đâu mà chỉ còn chiếc bóng cà sa nhàn nhạt lúc hiện bên phải, lúc hiện bên trái nhưng lão đại sư vẫn bị lũ rắn dồn về một góc Giảng Võ đường.

Tri Ngộ Năng xé cọng râu dài nhìn Du Tăng khẽ mỉm cười. Lão đoán chỉ trong khoảnh khắc nữa, nếu như Du Tăng không mở sát giới thì nhất định sẽ bị lũ rắn độc cắn chết.

Tri Ngộ Năng bất giác ao ước cho lũ rắn độc kia giết được Du Tăng.

Trong khi Du Tăng bận đối phó với lũ rắn độc bằng Di Hình Cước Pháp thì Tích Lịch Bang và Lâm Diệp Tuyền thông dong đứng thị trận.

Tích Lịch Bang bất chợt nhìn về phía Tri Ngộ Năng. Trong đầu lão xà chủ lóe lên ý nghĩ.

- “Sao mình không bắt tên hòa thượng có cọng râu dài này làm áp lực khiến lão hòa thượng Du Tăng phải khuất phục mình”.

Tích Lịch Bang vừa nảy ý nghĩ đó liền hành động. Lão đang đứng bên cạnh Lâm Diệp Tuyền, bất ngờ phi thân lên cao, quấy mình như con rồng uốn khúc trên không trung, lao thẳng đến Tri Ngộ Năng. Đôi song thủ của Tích Lịch Bang vươn ra trông tựa đôi vuốt rồng từ trên cao chộp xuống con mồi.

Tri Ngộ Năng biến sắc thốt lên:

- Ý... Sao lại tập kích ta.

Tri Ngộ Năng vừa thốt lên hết câu thì đôi trảo công của Tích Lịch Bang đã chộp lấy bờ vai của lão.

Tri Ngộ Năng giãy nảy:

- Đừng giết Tri bản tăng.

- Tích mỗ sao lại không giết hòa thượng chứ. Bộ làm hòa thượng la Tích mỗ không được hạ thủ sao?

Tri Ngộ Năng rùng mình sau khi nghe mấy lời phát ra từ cửa miệng của lão đảo chủ.

Lão lí nhí nói:

- Tích đảo chủ đừng giết bản tăng... bản tăng sẽ giúp đảo chủ hạ thủ Du Tăng hòa thượng.

Tích Lịch Bang tròn mắt:

- Người nói gì?

Tri hòa thượng nhanh nhẩu nói luôn:

- Tích đảo chủ đừng giết bản tăng thì bản tăng sẽ giúp đảo chủ hạ thủ Du Tăng sư huynh.

Tích Lịch Bang nhìn thẳng vào mặt Tri Ngộ Năng. Đôi thần nhãn của Tích Lịch Bang sáng ngời như đôi mắt đại mãng xà.

- Tri hòa thượng nói thật đấy chứ?

- Bản tăng nói bằng tâm của mình.

- Được lắm, thề thì người giúp Tích mỗ đi!

Tri Ngộ Năng gật đầu như tế sao:

- Được... được, bần tăng sẽ giúp Tích đảo chủ.

Tri Ngô Năng vừa hướng mắt về phía Du Tăng đại sư đang dụng Di Hình Cước Pháp luôn tránh bọn rắn độc để thoát ra ngoài. Tri hòa thượng bất ngờ rú lên thảm thiết nghe mà ngỡ như lão vừa bị trọng thương sắp chết đến nơi.

- A... a... a... a...

Tiếng rú thảm thê của Tri Ngô Năng dội đến thính nhĩ của Du Tăng đại sư khiến cho đại sư giật mình, chỉ một chút xao lãng vì phân tâm bởi tiếng rú thảm của Tri hòa thượng mà bộ pháp của lão đại sư chậm lại. Sự biến chỉ diễn ra trong khoảng thời gian vừa đúng nửa cái chớp mắt, nhưng cũng đủ cho lũ rắn mỗ vào tay Du Tăng ba vết.

Du Tăng vội vàng điểm vào những vết rắn mỗ, không cho nọc rắn lan tỏa vào tim.

Lục Chỉ Thần Thâu thấy tình hình bất ổn liền phi thân vào hỗ trợ cho Du Tăng. Vô hình thủ của lão chop bên trái rồi bên phải, chop lấy những con rắn độc quăng vào vách Giảng Võ đường nhưng cũng không xuể.

Lục Chỉ Thần Thâu hét lên một tiếng khi hai con rắn độc mỗ trúng bắp đùi lão.

- Ui cha.

Lâm Diệp Tuyền huýt sáo. Lũ rắn độc nghe hiệu lệnh đó liền ngưng tập kích mà vây thành vòng trong quanh Du Tăng và Lục Chỉ Thần Thâu.

Du Tăng chấp tay niệm Phật hiệu:

- A Di Đà Phật. Nhị vị đảo chủ dùng rắn độc tập kích bần tăng thì đâu phải chúng ta tử thí với nhau.

Du Tăng hướng mắt về phía Tích Lịch Bang đang khống chế Tri Ngô Năng:

- Tri đệ không có liên can, Tích đảo chủ hãy thả y ra.

Tích Lịch Bang quấu trảo thủ vào đại huyệt Thiên Linh Cái của Tri Ngô Năng:

- Tất nhiên Tích mỗ sẽ thả Tri hòa thượng ra để lão hét lên vài tiếng nữa.

Lục Chỉ Thần Thâu nghe Tích Lịch Bang nói, cau mày hỏi lại:

- Nói vậy Tích đảo chủ có ý gì?

- Lão sáu ngón muốn hỏi à?

Tích Lịch Bang đẩy Tri Ngô Năng về phía Du Tăng và Lục Chỉ Thần Thâu:

- Lão sáu ngón hỏi gã đi. Chính Tri hòa thượng đã giúp bày răn Ròng của Tích mỡ mỡ trúng Du Tăng hòa thượng đó.

Tiểu hòa thượng Lỗ Trình đứng ngoài Giảng Võ đường nghe hết, liền tất tả quay lưng. Lỗ Trình trở khinh thuật băng lên đại hồng bảo điện, rồi ra sau lưng tượng phật tổ Như Lai mở cái hộp bí mật lấy ra chiếc chìa khóa đúc bằng thứ thép kim ô tinh đen bóng.

Lỗ Trình nhìn chiếc chìa khóa thầm nói:

- Sư phụ, Lỗ Trình sẽ chịu tội cho người.

- o O o -